"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଏବେ ତୁମକୁ ସମ୍ପୂରଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡିବ କାରଣ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପୁଣି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ସମ୍ପୂରଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହେବାର ଉପାୟ କ'ଣ?

ଉତ୍ତର**:-** ଯଦି ସମ୍ପୂରଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ସମ୍ପୂରଣ୍ଣ ନିସ୍□ ହୋଇଯାଅ, ଦେହ ସହିତ ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଭୁଲ ଏବଂ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ଯାଇ ପବିତ୍ର ହେବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଏହି ଆଖିରେ ଯାହା ସବୁ ଦେଖୁଛ ତାହା ସବୁ ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଧନ, ସମ୍ପତ୍ତି, ବୈଭବ ଆଦି ସବୁ କିଛି ଭୁଲି ନିସ୍□ ହୋଇଯାଅ । ଏହିଭଳି ନିସ୍□ ବା ଭିକାରୀ ହିଁ ରାଜକୁମାର ହେବେ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ପିତା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଏ କଥା ତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଆରମ୍ଭରେ ପବିତ୍ର ଥା'ନ୍ତି । ଆମେ ହିଁ ପବିତ୍ର ଥିଲୁ । ପତିତରୁ ପାବନ ଶବ୍ଦ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ହିଁ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ଥିବା ସମୟରେ ସର୍ବଦା ସୁଖୀ ରହିଥାଏ । ତେବେ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁଛି ଯେ ଆମେ ପବିତ୍ର ହେଲେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବୁ । ଏଇଥି ପାଇଁ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଥିଲା । ସେଠାରେ ଅଧାକଳ୍ପ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଥିଲ, ବାକି ରହିଲା ଅଧାକଳ୍ପ । ଏକଥା ଆଉ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ, ପତିତ ଓ ପାବନ, ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖ, ଦିନ ଓ ରାତି ଅଧା ଅଧା । ଯିଏ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ, ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ସିଏ ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ ପବିତ୍ର ଥିଲ । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ କେବଳ ତୁମେ ହିଁ ଥିଲ । ବାକି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଆମେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ଆତ୍ମା ଥିଲେ ଓ ପବିତ୍ର ଥିଲେ ପୁଣି କ୍ରମାନୁଯାୟୀ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୃଦ୍ଧି ହେଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କିଏ ବୁଝାଉଛନ୍ତି? ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରମାତ୍ମା ପିତା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ସଂଗମ କୁହାଯାଉଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ହିଁ କୁମ୍ଭ ମେଳା କୁହାଯାଉଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହି ସଂଗମଯୁଗକୁ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି - ୪ଟି ଯୁଗ ଥାଏ, ପଞ୍ଚମଟି ହେଉଛି ଏହି ଛୋଟ ଏବଂ ଲିପ୍ ସଂଗମଯୁଗ । ଏହାର ଆୟୁ ସବୁଠାରୁ କମ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ତେବେ ପିଲାମାନେ ଏହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଉଛନ୍ତି ନା । ବାବା ଏହାଙ୍କ (ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ) ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି, ଏହାଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହ ହିଁ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରୁଛି । ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟଙ୍କର ଏକତ୍ର ଅଭିନୟ ହୋଇଥାଏ । ଏହାକୁ ଜୀବାତ୍ମା କୁହାଯାଏ । ପବିତ୍ର ଜୀବାତ୍ମା ଓ ଅପବିତ୍ର ଜୀବାତ୍ମା । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବହୁତ କମ୍ ସଂଖ୍ୟକ ଦେବୀ ଦେବତା ଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ନିଜ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କହିବେ - ଆମେ ଯେଉଁ ଜୀବାତ୍ମାମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥିଲୁ, ପବିତ୍ର ଥିଲୁ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ପରେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛୁ । ପତିତରୁ ପବିତ୍ର, ପବିତ୍ରରୁ ପତିତ - ଏହି ଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିଛି । ସେହି ପତିତ-ପାବନ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସମସ୍ତେ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ବାବା ଆସନ୍ତି, ଆସି ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରିଥା'ନ୍ତି । ଭଗବାନ ହେଉଛନ୍ତି ଏକ, ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସିଏ ହିଁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନୂଆ କରିବେ । ତେବେ ନୂଆକୁ ପୁରୁଣା କିଏ କରୁଛି? ରାବଣ, କାହିଁକି ନା ରାବଣ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ କରୁଛି । ତେବେ ଶତ୍ରୁର କୁଶ ପୁତ୍ତଳିକା ଦାହ କରାଯାଇଥାଏ, ମିତ୍ରର ଦାହ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ମିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ବାବା ଯିଏକି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରିଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ମନେ ପକାଇଥାନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ସେ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ସୁଖଦାତା । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଦୁଃଖଦାତା ମଧ୍ୟ କେହି ଥିବେ । ୫ ବିକାର ରୂପି ରାବଣ ହିଁ ଦୁଃଖଦାତା ଅଟେ । ଅଧାକଳ୍ପ ରାମରାଜ୍ୟ, ଅଧାକଳ୍ପ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ସ୍□ସ୍ତିକ ଚିହ୍ନ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ନା । ଏହାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସେଥିରେ ପୁରା ସମାନ ସମାନ ୪ ଭାଗ ରହିଥାଏ । ଟିକିଏ ବି କମ୍ ବେଶି ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଏହି ଡ୍ରାମା ବହୁତ ନିର୍ଭୁଲ ଭାବେ ତିଆରି ହୋଇଛି । କେହି କେହି ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହି ଡ୍ରାମାରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳି ଗଲେ ଭଲ, କାରଣ ଏଥିରେ ବହୁତ ଦୁଃଖ ରହିଛି ବରଂ ଏହା ଅପେକ୍ଷା ତ ଜ୍ୟୋତି ସହ ମିଶିଯିବା ବା ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହୋଇଯିବା ଶ୍ରେୟସ୍କର । କିନ୍ତୁ କେହି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଡ୍ରାମାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । କିଭଳି କିଭଳି ଅଜବ ସଂକଳ୍ପ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଏଥିପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପ୍ରଯତ୍ନ କରିଥା'ନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଦେହତ୍ୟାଗ କଲେ କେବେହେଲେ କୁହନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେ ସ୍□ର୍ଗ ବା ବୈକୁଣ୍ଠବାସୀ ହେଲେ । କେବଳ ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗୀମାନେ ହିଁ କୁହନ୍ତି ଯେ, ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେଲେ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ମୃତି ତ ରହିଛି ନା । ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ମୃତି ତ ତୁମମାନଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ରହିଛି । ତୁମକୁ ଉଭୟର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳ ଜଣା ଅଛି । ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଜଣା ନ ଥିଲା । ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ।

ଏହା ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରୂପି ବୃକ୍ଷ । ବୃକ୍ଷର ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ବୀଜ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ

କିଭଳି ପତିତ ହେଉଛି ପୁଣି ମୁଁ ଆସି ତାକୁ କିଭଳି ପବିତ୍ର କରୁଛି । ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ସ୍□ର୍ଗ କୁହାଯାଏ । ସ୍□ର୍ଗ ଆଜି ଅତୀତ ହୋଇଯାଇଛି ପୁଣି ନିଶ୍ଚିତ ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ତେଣୁ କୁହାଯାଉଛି ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍□ ପୁରୁଣାରୁ ନୂଆ ଓ ନୂଆରୁ ପୁରୁଣା ହୋଇଥାଏ । ପୁନରାବୃତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଡ୍ରାମା । "ଡ୍ରାମା" ଅକ୍ଷର ବହୁତ ଭଲ, ଶୋଭା ପାଉଛି । ଚକ୍ର ଅବିକଳ ପୂର୍ବ ଭଳି ଘୁରି ଚାଲିଛି । ନାଟକକୁ ଅବିକଳ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଦୁନିଆର ନାଟକରେ କେହି ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ଛୁଟି ନେଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି ଆମେ ପୂଜ୍ୟ ଦେବତା ଥିଲୁ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହେଲୁ । ବାବା ଆସି ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେବାର ଉପାୟ କହୁଛନ୍ତି ଯାହାକି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ କହିଥିଲେ । କେବଳ କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତୁମକୁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ କରାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମ ନିଶ୍ଚୟ କର ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ତୁମକୁ ଏତେ ଥର ସ୍ମୃତି ଚାରଣ କରାଉଛି, ତଥାପି ତୁମେ ଭୁଲିଯାଉଛ । ଡ୍ରାମାର ଅନ୍ତିମ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁଲୁଥିବ । ଅନ୍ତିମ ବିନାଶ ସମୟରେ ତୁମର ପାଠପଢା ଶେଷ ହେବ ପୁଣି ତୁମେ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିଦେବ । ଯେପରି ସର୍ପ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା କାତି ଛାଡି ଦେଇଥାଏ ନା । ତେଣୁ ବାବା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ବସିବା, ଉଠିବା, ଚାଲିବା, ବୁଲିବା ସମୟରେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରୁହ । ପୂର୍ବରୁ ତୁମର ଦେହ-ଅଭିମାନ ଥିଲା । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ଦ୍□ାରା ତୁମକୁ ୫ ବିକାର ଅଧିନ କରିଦେଉଛି । ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ଦ୍□ାରା କୌଣସି ବିକାର ଅଧୀନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହ ମନେ ପକାଅ । ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କର ସ୍ନେହ ମିଳୁଛି । ଏହି ସମୟରେ ପିତା ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କର ମିଳନ ହେଉଛି, ତେଣୁ ଏହାକୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂଗମଯୁଗ କୁହାଯାଇଥାଏ । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଶରୀର ଧାରଣ କରିଛ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଶରୀରର ଆଧାର ନେଇ ତୁମକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା କଳ୍ପରେ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରାଇ ନେଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ କିପରି ଘରକୁ ଫେରାଇ ନେଉଛି । ତୁମେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଅପବିତ୍ର, ଆପଣ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଆପଣ ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କରନ୍ତୁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନ ଥିଲା କି ବାବା କିଭଳି ପବିତ୍ର କରିବେ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର କରି ନାହାଁନ୍ତି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ'ଣ ଜାଣିବେ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଯେ ଆତ୍ମା ଛୋଟ ତାରକା ସଦୃଶ । ବାବା ମଧ୍ୟ ସୂକ୍ଷ୍ମ ତାରକା ସଦୃଶ କିନ୍ତୁ ସେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଶାନ୍ତିର ସାଗର । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସମାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି ଯାହା ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛ । କ'ଣ ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥିବା ସମୟରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବ? ନା । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା ତ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି ଯିଏ ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଆସି ପଢାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀ ତ ରହିବା ଦରକାର ନା । ତୁମର ମାୟା ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଛି । ତୁମେ ଅନୁଭବ କରୁଛ ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛୁ, ପୁଣି ଭୁଲିଯାଉଛୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମାୟା ହିଁ ତୁମର ଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ଯିଏକି ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖ କରାଇ ଦେଉଛି । ତୁମେମାନେ କଳ୍ପରେ ଥରେ ମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସୁଛ । ବାବା ମଧ୍ୟ କଳ୍ପରେ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସି ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ଏହା ପରେ ପୁଣି ବାବାଙ୍କର ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନାହିଁ । ପାପାତ୍ମାରୁ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା, ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରାଇଲେ । ବାସ୍ । ତା' ପରେ ଆସି ପୁଣି କ'ଣ କରିବେ । ତୁମେ ମୋତେ ଡାକିଲ ଏବଂ ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ ସମୟରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଗଲି । ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ମୁଁ ମୋର ନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ ସମୟରେ ହିଁ ଆସିଥାଏ । ଏହା କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ । ଶିବରାତ୍ରୀ କାହିଁକି ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ସେ ଆସି କ'ଣ କରିଥିଲେ? ଏକଥା କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ, ତେଣୁ ଶିବରାତ୍ରୀକୁ ଛୁଟି ଦିନ ରୂପେ ଘୋଷଣା କରୁନାହାଁନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଛୁଟି ଦିନ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଶିବବାବା ଆସି ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହିଁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଭାରତରେ କେତେ ଅଜ୍ଞାନତା ରହିଛି ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ କି ଶିବବାବା ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ କରିବେ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ଯୋଗ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ନରରୁ ନାରାୟଣ କରାଇଲି । ସେମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିଛନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମ ପାଇଁ ହିଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଅନ୍ୟ କାହା ପାଇଁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୋଭା ପାଇବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ପୁନଃ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ଅଛି ଅନ୍ୟ କେହି ହେବେ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର କଥା । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପକମାନେ ସମସ୍ତେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ପୁନଃ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେହି ପଦବୀ ଅନୁସାରେ ପୁଣି ନିଜର ଅଭିନୟର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ହେବ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଭିନେତା ହେବା ପାଇଁ ତୁମେ କେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । କିଏ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି? ବାବା । ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଯିବା ପରେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉ ନାହଁ । ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗରେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ କି! ବାବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ପଦ ଦେଉଛନ୍ତି । ନାରାୟଣଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେ ଏପରି କାହିଁକି କହୁଛ ଯେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବୁ? କାହିଁକି କହୁନାହଁ ଯେ ନରରୁ କୃଷ୍ଣ ହେବୁ? ପ୍ରଥମେ ନାରାୟଣ ହୋଇପାରିବ କି? ପ୍ରଥମେ ତ ରାଜକୁମାର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହେବ ନା । ଛୋଟ ପିଲା ତ ଫୁଲ ସମାନ ପବିତ୍ର ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ନାରାୟଣ ତ ବିବାହ ପରେ ଯୁଗଳ ମୂର୍ତ୍ତି ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଚାରୀମାନଙ୍କର ମହିମା ହୋଇଥାଏ । ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ କୁହାଯାଏ । ତୁମର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ - ଆମେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ରାଜକୁମାର ହେବୁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି - ଗରିବରୁ ରାଜକୁମାର । ଗରିବ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ? ଆତ୍ମା ଶରୀର ସହିତ ଥିବା ସମୟରେ ଗରିବ ବା ସାହୁକାର କୁହାଯାଇଥାଏ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି

ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଗରୀବ ହୋଇ ଯାଇଥାନ୍ତି । ସବୁ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଖାଲି ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମକୁ ଏହି ସମୟରେ ଶରୀର ସହିତ ଗରୀବ ହେବାର ଅଛି । ଯାହା ଅଳ୍ପ କିଛି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ରହିଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମାକୁ ନିସ୍□ ହେବାକୁ ପଡିବ, ସବୁ କିଛି ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ତୁମେ ସେଠାରେ ଯାଇ ରାଜକୁମାର ହେବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଆଦି ସବୁ କିଛି ତ୍ୟାଗ କରି ନିସ୍□ ହୋଇ ଆମେ ଘରକୁ ଯିବା । ପୁନଃ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ରାଜକୁମାର ହୋଇ ଆସିବା । ଯାହା କିଛି ବି ଅଛି, ସବୁ କିଛି ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଜିନିଷ କୌଣସି କାମର ନୁହେଁ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ ପୁଣି କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି ପୁନଃ ଏଠାକୁ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସିବ । ତୁମେ ଯେତେ ଯେତେ ଅଧିକ ଧାରଣା କରିବ ସେତେ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମିଳିବ । ଯଦିଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କାହା ପାଖରେ ୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ବି ଅଛି କିନ୍ତୁ ସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଆମେ ପୁନଃ ଆମର ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯାଉଛେ । ଏଠାକୁ ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସତସଙ୍ଗ ନାହିଁ, ଯେଉଁଠାରେ କି ଭାବୁଥିବେ ଯେ ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛୁ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ - ବାବା ପ୍ରଥମେ ଆମକୁ ଗରିବ କରୁଛନ୍ତି ଓ ପୁଣି ଗରିବରୁ ସାହୁକାର କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଯଦି ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଲ ତେବେ ଭିକାରୀ ହେଲ ନା । କିଛି ହେଲେ ବି ନିଜର ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତରେ ତ କିଛି ବି ନାହିଁ । ଭାରତ ଏବେ ଗରୀବ, ଧନ ହୀନ ହୋଇଯାଇଛି । ପୁଣି ଧନଶାଳୀ ହେବ । କିଏ ଧନଶାଳୀ ହେଉଛି । ଆତ୍ମା ଶରୀର ଦ୍□ାରା ହେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜା ରାଣୀ ବି ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଧନ ହୀନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ରାଜମୁକୁଟ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ନା ପବିତ୍ରତାର ମୁକୁଟ ଅଛି ନା ରତ୍ନ ଜଡିତ ମୁକୁଟ ଅଛି । ଏହା ହେଉଛି ଅନ୍ଧକାରମୟ ଦୁନିଆ, ଭଗବାନ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭଗବାନ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ସମସ୍ତେ ସମାନ ହୋଇଗଲେ । କୁକୁର, ବିଲେଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଭଗବାନ ଅଛନ୍ତି, ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ଅନ୍ଧାର ନଗରୀ.... । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ରାତି ଥିଲା । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଜ୍ଞାନ ଦିନ ଆସୁଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜ୍ୟୋତି ଜାଗ୍ରତ ଥାଏ । ଏବେ ଦୀପ ମିଞ୍ଜି ମିଞ୍ଜି ହୋଇ ଜଳୁଛି । ଭାରତରେ ହିଁ ଦୀପ ଜଳାଇବାର ପ୍ରଥା ରହିଛି । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେଶରେ ଦୀପ ଜଳାଇ ନ ଥା'ନ୍ତି । ତୁମର ଜ୍ୟୋତି ଏବେ ତେଜହୀନ ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଆତ୍ମା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲ, ପୁଣି ଶକ୍ତି କ୍ଷୀଣ ହୋଇ ହୋଇ ଏବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶକ୍ତିହୀନ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତୁମକୁ ଶକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ । ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ ହେଉଛି । ଆତ୍ମାକୁ ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହିବା ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମା ରୂପୀ ବ୍ୟାଟେରୀ ଭରପୂର ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଏବେ ନାଟକ ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ଆମକୁ ଘରକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଆଧାରରେ ଆତ୍ମାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ, ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ଭଳି ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଶାନ୍ତିର ସାଗର ଏବେ ହିଁ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ଏହି ଦେହଠାରୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିସ୍□ ହେବା ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁ ଯେ ଏହି ଆଖିରେ ଯାହା କିଛି ବି ଦେଖୁଛୁ ତାହା ସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ମୋତେ ନିସ୍□ରୁ ରାଜକୁମାର ହେବାର ଅଛି । ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ହିଁ ପାଠ ପଢୁଛୁ ।

ବରଦାନ**:-** କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଚମତ୍କାର ଦେଖାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅବିନାଶୀ ଭାଗ୍ୟର ଚମକୁଥିବା ତାରକା ସଦୃଶ ସିଦ୍ଧି ସ୍□ରୂପ ହୁଅ ।

ଆଜିକାଲି ଯେଉଁ ସବୁ ଅଳ୍ପକାଳର ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସୃଷ୍ଟିର ଶେଷ ସମୟରେ ଉପରୁ ଆସିଥିବା କାରଣରୁ ନିଜ ନିଜର ସତଃପ୍ରଧାନ ସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ ପବିତ୍ରତାର ଫଳ ସ୍□ରୂପ ଅଳ୍ପକାଳର ଚମତ୍କାରୀ ଦେଖାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ସିଦ୍ଧି ସଦାକାଳର ନୁହେଁ, କାହିଁକି ନା ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭିତରେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍□, ରଜଃ, ତମଃ ସ୍ଥିତିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ସଦାକାଳର ସିଦ୍ଧି ସ୍□ରୂପ ଅଟ, କୌଣସି ଚମତ୍କାର ଦେଖାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚମକୁଥିବା ଜ୍ୟୋତି ସ୍□ରୂପ ଆତ୍ମା କରିଦେଉଛ, ଅବିନାଶୀ ଭାଗ୍ୟର ଚମକୁଥିବା ତାରକା କରିଦେଉଛ, ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ତୁମ ନିକଟକୁ ହିଁ ଆଞ୍ଜୁଳି ନେବା ପାଇଁ ଆସିବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତିର ହୋଇଥିବ ତେବେ ସହଯୋଗୀ ଆତ୍ମାମାନେ ସହଜଯୋଗୀ ହୋଇଯିବେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***